

ta, ey dreta no, perque la te torta) ne darán rahó en la redacció del *Regional*.

El Regional no debía esser, en la Sessió del *Te-Deum*, perque no veig que 's fassi el tip de riure que jo m' hi vaig fer, al veure que la minoria catòlica del Ajuntament va negarse a agrair al Rector la seva invitació.

¡Quina planxa!

Segons *El Regional* las altas dignitats de l' Iglesia poden llegir lo prohibit... ¡Quinas dignitats hi ha en *El Regional* pera que ho llegeixin tot?... fins *L' Hereuher*?

En lo número 100 del Cassino Menestral s' hi llegeixen los següents versos:

¡No sabeu que 'n fa la gent
del estúpit *Regional*?
Demostrant un seny caval
s' hi frega 'l c... (ja s' entent.)

APAGALLUMS.

PIGRAMATICH.

Segons lo dir de la gent
tan aquí com al Transvaal
es un paper indecent
asquerós, bacó y pudent
l' integrista «*Regional*.»

Diu que 'n Toni fa favors
mes grans que pas *La Doloras*
y per xó moltes senyoras
y encara mes molts senyors;
al Ton contan sos dolors
(que 'ls escolta com al ploure)
oferint si 's vol cónmoure
«un ralet.»

Com l' usurer
que sols deixa 'l seu diner
dant l' aglà y fent... dalló 'l roure.

CROSPIS.

BRAMS D' INTEGRISTA

Sant Antoni, Sant Antoni,
Sant Antoni benehit
enviaho una gran plaga
que mati als increduls (sic).

Als catòlics de Figueras
que del Centre no s' han fet

tanqueuloshi á tots las portas
las portas sublins del cel.

Que sols nosaltres som la gent santa
que sols nosaltres som los fidels
¡bishas ni papas no hi ha á la terra
tant grans, tant sabís com en Junyer

R.

MÁSCARAS

—¡Qui es aqueix enmascarat que rodola pel
saló ab uns rosaris en una más y una teya n' l'
altre?

—¡No 'l coneixes? Puig mira, ningú m' ha
dit son nom, pró per la llana que 's deixa veure
al clatell, per aqueix llibre tan vell que porta,
per aqueix dominó, que du, cuber de fullas com
si fos 'l payo, d' la sociació dels pares sens fami-
lia, y per últim, per la gran llumanera y forch
de sévas qu' arrossega, com si volgués indicar
qué tot ell és una seba y un llum, sens altre en
la terra, apostaria qu' ha de ser algun d' aquets
tipos que pululan pel mon venen gat per llevre,
esquilant als pobres ignorants y diguent pestes á
cabasos dels que saban cantalsi las vritats.

—No adivino encara qui potser.

—¡No? Puig ja te 'l pintaré de cap á peus. Es-
colta: encovert tot l' any ab disfrás que veus, 's
fica, com la pndó, per tot allá ahont no 'l dema-
nan; es tant carcat, tant rabios y tant dolent que
per tot arreu hont posa 'ls seus peus succehiex lo
que ab 'l caball d' Atila: l' herba, dich, la mora-
litat, no hi creix may mes. No 'n te prou de ca-
lumniar 'ls vins, fins fa sarcasma dels difunts; fa
combrega als seus ~~ab rodas de~~ molí contant 'lshi
mil historias falsas y que ni poch ni mol s' va
acostant á la verosimilitut; es amich del foch, ab
al cual 'n Felipet segon ó blat de moro extermi-
naba mitja humanitat; monomaniós ab l' esprit,
va tot sovint de brasset ab alguna turca ó paseja
la mona per la que sent vera passió; predica la
santitat del matrimoni, y de magatotis fomenta l'
adulteri y practica altrás cosas que la ploma no
gosa escriure; critica las societats de recreo y las
funcions de teatre y en son centre se hi fa de tot
y forsa; en fi es 'l hipocresia ambulante; la menti-
da més descarada; escoria de la societat y vergo-
nya del sigle XIX. ¡No 'l coneixes encare? Puig
fixethi, fins porta la llufa: l' requiunal.

FRA FILIPO LIPI.

VRITATS DE PAM

¡No sabs perque 'n Rafalet
quan escriu, á tot lo mon